

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F. P., s.r.o., so sídlom v B., IČO: X., proti povinnej **M. B.**, bývajúcej v B., o **vymoženie 1297,83 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš, pod sp.zn. 3 Er 459/2010, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. decembra 2012, sp.zn. 13 Co E 276/2012 takto

r o z h o d o l :

Odvolicie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Veľký Krtíš uznesením zo 14. júna 2012, č.k. 3 Er 459/2010-20 exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. R. K. pod. sp.zn. EX 10565/10 vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Oprávnenej uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. R. K. trovy exekúcie vo výške 39,83 € v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Uvedené uznesenie súdu prvého stupňa napadla oprávnená odvolaním, v ktorom zároveň navrhla, aby konanie bolo prerušené podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a aby sa súd obrátil na Súdny dvor Európskej únie s návrhom na prejudiciálne zodpovedanie otázok (bližšie špecifikovaných oprávnenu) týkajúcich sa medziiným súladu rozhodnutia vnútroštátneho súdu, ktorým „sa zabráni vymožitelnosti reálnej pohľadávky voči spotrebiteľovi“ s právom Európskej únie.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením z 19. decembra 2012 sp.zn. 13 Co E 276/2012 odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil a návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. K predloženým prejudiciálnym otázkam uviedol,

že ich nepovažuje za právne relevantné vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu. Ohľadom aplikácie smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 uviedol, že jej výklad a aplikácia je natoľko zrejماً, že nie je potrebné predložiť prejudiciálne otázky na Súdny dvor Európskej únie v súlade s doktrínou *acte claire*. Vzhľadom k uvedenému dospel k záveru, že v predmetnom konaní neexistuje dôvod na jeho prerušenie v zmysle § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. Čo do potvrdzujúceho výroku svojho rozhodnutia sa v podstatnej časti stotožnil s dôvodmi uvedenými okresným súdom a jeho rozhodnutie ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Proti uzneseniu krajského súdu v časti zamietnutia návrhu na prerušenia konania podala oprávnená odvolanie a žiadala rozhodnutie krajského súdu v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnila tým, že jej postupom krajského súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ O.s.p. [zrejme písm. f/ (pozn. odvolacieho súdu)], keď súd nerešpektoval jej právo na rozhodnutie veci na základe správneho a adekvátneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj právo Európskej únie. Oprávnená ďalej namietala nesprávne právne posúdenie veci súdom podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., ktoré podľa nej spočíva v tom, že súd nesprávne interpretoval a aplikoval ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Zmluvy o fungovaní Európskej únie a tiež Exekučného poriadku, a napokon oprávnená súdu vytýkala, že rozhodnutie v napadnutej časti je nepreskúmateľné, arbitrárne a svojvoľné a v konečnom dôsledku porušuje právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru a ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podal účastník konania - subjekt oprávnený podať odvolanie, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci

zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (prvá hlava, prvá časť). Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo, preto ak súd po ich preskúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.). Medzi takéto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejedanie vecí vyplývajúca zo zákona.

V danom prípade z hľadiska formálneho, ani obsahového nebolo možné mať pochybnosti o tom, že procesný úkon oprávnenej, ktorým napadla uznesenie odvolacieho súdu, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O.s.p.

Podľa § 201 (veta prvá) O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O.s.p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je upravená tak, že tento súd je príslušný rozhodovať o odvolaniach len vtedy, ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa, pričom tieto prípady sú zákonom taxatívne vymedzené (citovaný § 9 ods. 2 O.s.p.).

Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhu oprávnenej na prerušenie konania vydané po začatí odvolacieho konania nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávnenej preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. decembra 2012, sp.zn. 13 Co E 276/2012, ktoré trpí takouto vadou, zastavil (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) bez toho, aby bola preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., pretože konanie bolo zastavené a nebol dôvod na použitie odseku 2 tohto ustanovenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. októbra 2013

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová